

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Slovo úvodem

Vážení čtenáři Třeskanu,

ti pozornější z Vás si jistě ihned všimli, že nesouhlasí posloupnost číslování Třeskanů, tj. že mezi poslední „62“ a touto „64“ chybí číslo 63. Ne, tentokrát se nejedná o omyl, ale o záměr. Číslo 63 je rezervované pro „táborový speciál“ a bude celé o událostech letošního léta. Jelikož se však ještě (přes všechny prosby i hrozby) nepodařilo získat všechny příspěvky pro toto číslo, a naopak některé příspěvky „netáborové“ již začínaly povážlivě zastarávat, rozhodl jsem se k výše uvedenému kroku. Takže žádné strachy - „třiašedesátka“ bude, i když to ještě asi nějaký čásek potrvá... Ale opravdu to bude stát za to!

Jinak - rychlý rozjezd a mnoho zdaru na skautských stezkách roku 1997/98 Vám přeje

Jessie

Středisková rada 19. září 1997

1. Rozdělení schůzek v roce 1997-98 (viz tabulka)
2. Informace o provedeném malování, poděkování za úklid kluboven. Pokyny k přípravě družinových nástěnek (zavěšení na připravené lišty).

3. **Nábor** včlat (Aladin) a světlušek (Maurenc a Eva V.) Nezapomenout nechat vyplnit přihlášky (pro evidenci členů).
4. Informace o **vyúčtování** letošních táborů (viz tabulka). Celkově skončily tábory finančním schodkem 2210 Kč. Pro příští rok bude nutné zvýšit poplatek z 800 na min. 1000 Kč (dle výše dotací).
5. Revizní komise a hospodářka provedou **inventarizační zápis** za III. čtvrtletí.
6. Informace o **výjezdním zasedání ORJ** 5. - 6. září (viz samostatný článek).
7. Byly podány **žádosti o dotace** (přihlášky k programům na podporu mládeže) na příští rok (Demí).
8. **Termíny střediskových rad:** 10.10., 7.11., 12.12. a 9.1.
9. Aktuální informace o Třeskanu.
10. **Vyhlášení akce** „Za Kvíčalku krásnější“ (viz článek v tomto čísle).
11. Schválení **nákupu** 10 ks montovaných stanů (600 Kč/ks) ze Svitav.
12. Předběžný **zájem o pronájem Kvíčalky** v roce 1998 (Svitavy, Jevíčko atd.).
13. Žádost br. Maulera o pomoc při pátrání po historii skautingu v M.T.
14. Sestavení orientačního **plánu hlavních akcí** střediska a oddílů v roce 1997/98 (nahlásit Jessiemu).
15. Připravit **seznam požadavků na materiální dovybavení** střediska (priorit) pro případ získání finančních prostředků (Aladin).
16. Diskuse (hodnocení letních táborů aj.)

Účast: Demí, Eva V., Jirka Šm., Aleš, Johan, Xanda, Efka, Hanka N., Hanka Sch., Darzinka, Vojta, Aladin, Madla, Evka K., Jar-da, Darzi, Šárka St., Jessie.

Jessie

ORJ 5.- 6.9. (výběr)

Výjezdní zasedání ORJ

se tentokrát konalo na základně střediska Polička v hájence u obce Telecí. Účastníci se sjížděli v průběhu pátečního večera. Vzornými hostiteli nám byli bratr Nožka a sestra Cejpková. Prvním (neoficiálním) bodem programu byla prohlídka základny (a poličti se mají opravdu čím pochlubit!).

Úvod

Předseda ORJ br. Vaňous po přivítání sdělil přítomným špatnou zprávu, že pozvaní hosté z Ústředí - hospodářka ses. Navrátilová a org. zpravodaj br. Dvořák - bohužel nepřijedou. Program byl následně přizpůsoben této skutečnosti.

Dopis od br. Mecnera

ve věci jmenování nového vých. zpravodaje LŠ naší oblasti dostal br. Vaňous. I když je tato volba dle dopisu věci čtyř předsedů ORJ naší oblasti, rozhodl se br. Vaňous za naši ORJ žádného kandidáta nenavrhnout, zejména z následujících důvodů: nepokládáme OBLAST jako takovou za nezbytný organizační článek (např. vůdcovské zkoušky lze organizovat v rámci ORJ nebo spoluprací několika ORJ při zachování kvality a menší organizační a ekonomické náročnosti; současně oblasti nebudou zřejmě odpovídat budoucímu územně správnému rozdělení státu, aj.).

Diskuse ke koncepci výchovy činovníků Junáka

Bratři Votroubek a Datinský, kteří se účastní letošní valašské LŠ, přivezli na zasedání ORJ 6. verzi uvedeného materiálu (kopii dostali přítomní členové ORJ). I když se

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEX, PCservis a STŠ MO Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J.K.Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka Navrátilovi, J.K.Tyla 5. Redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Toto číslo vyšlo 26.9.1997.

(zatím) jedná pouze o pracovní dokument ÚRJ (viz příloha), rozproudila se o něm bohatá diskuse, ze které vyplynuli např. následující připomínky:

Výhrady:

Takto organizovaná výchova činovníků je příliš náročná (zejména časově, ale i finančně) a odradí potenciální adepty. Stávající systém se jeví jako dobrý, postačily by pouze dílčí úpravy na základě zkušeností z praxe.

Koncepce nebere v potaz výsledky poslední registrace (již nyní pociťuje naše organizace vážný nedostatek aktivních činovníků a v následujících letech lze předpokládat vývoj k horšímu) a neodpovídá možnostem členské základny menších středisek (budou-li kritéria „skautského vzdělání“ závazná, prostě nebude kým obsadit příslušné funkce).

Koncepce jde proti žádoucímu trendu zjednodušování a zprůhlednění organizace Junáka (naší společnou snahou by mělo být co nejjednodušší nezbytné zázemí a preference práce s dětmi - o tu snad jde především!). Proč bychom měli sami sebe stále více svazovat dalšími a dalšími předpisy a požadavky?

Snahou o „manažerizaci“ Junáka a profesionalizaci činovníků se povážlivě přibližíme strukturám bývalé PO SSM (se všemocnými a „nesestřelitelnými“ funkcionáři). Dále - z čeho budeme aparát financovat?

Materiály (byť i pracovní) tak zásadní povahy by měly být předkládány k širší diskusi (na ORJ přichází spousta méně závažných informací, nakonec máme i skautský tisk) a ne se šířit „ilegálními“ cestičkami. Na sněmu jsou potom delegáti v časové tísní postaveni před hotovou věcí!

Snížování věkové hranice. Právní odpovědnost patnáctiletého čekatele je diskutabilní. Co znamená „zdravotní způsobilost“ v podmínkách čekatelské zkoušky? Neměla by být jednou z podmínek ČZ také jistá praxe ve vedení oddílu?

Klady:

Posunutí 40 hodinového zdravotnického kurzu až za čekatelskou zkoušku. Pozn. - závěrečný test z tohoto kurzu by měl obsahovat více otázek z praxe na úkor čistě teoretických.

Závěr:

Na základě uvedených a dalších připomínek připraví na příští ORJ br. Vaňous dopis, který bude po schválení zaslán ÚRJ.

Informace o tiskovinách z TDC Junáka

Br. Šnobl seznámil přítomné formou ukázky s publikacemi: Cestou k pramenům, Skaut - Junák - speciál o J. Foglarovi, Kalendář Skauta - Junáka a s nabídkou dekretů a pamětních listů (sliby, zkoušky, Orlí pera, odborky...).

Hodnocení letních táborů

Polička: 3 tábory. Jeden chlapecký „na zelené louce“, jeden mikrotábor dívčího oddílu a jeden tábor oddílu z Kamence na základně v Telecím. Skauti našli nové tábořiště v pěkném prostředí v katastru obce Kunratice nedaleko Branišova (22 tábořících, 2 dospělí, 3 týdny, romantika, indiánská sauna, hodně práce a služeb, náročné, ale krásné).

Jevíčko: 1 tábor na jižní Moravě (museli se v noci evakuovat před vodou, ale vše zvládli)

Brněnec: 2 tábory - menší chlapeckého oddílu (1 týden) a větší střediskový (58 tábořících, tábořiště nakonec v Trpíku, tábor krácen kvůli dešti, ale hodnocen kladně, dobrá spolupráce s domorodci).

Třebov: 3 tábory (skauti + skautky, vlčata + světlušky, roveři), celkem cca 170 tábořících, přes mimořádnou nepřízeň počasí se podařilo vše zvládnout. V rámci tábora mladších proběhl experimentální tábor rodičů s dětmi (převážně předškolními) - hodnocení velmi dobré. Tábořiště na Kvíčalce bezplatně zapůjčeno Sportcentru a DDM Prostějov v rámci pomoci dětem z povodňemi postižených oblastí.

Všeobecně: osvědčil se přesun táborů spíše na srpen, získali jsme cenné zkušenosti v mimořádných podmínkách letošního léta („mokré zkušenosti“), opět se osvědčily dobré vztahy s místním obyvatelstvem - pomoc v nouzi i zvýšení kreditu Junáka.

Informace od hosp. zpravodajky ÚRJ (dopis z 16.6.)

investiční dotace zastaveny, přímé dotace na člena letos **nebudou**, zvláštní dotace žádné středisko nepožadovalo

dotace na hospodářsko správní výdaje - doplatek měl být do 30.9., bude snad do konce 3. čtvrtletí

Programy na podporu mládeže (na rok 1998, investice na rok 1999, tiskopisy dostala všechna střediska):

ZAHRANIČÍ - na reciproční výměny během 2 následujících let, pro účastníky 12 - 26 let

POROZUMĚNÍ - programy proti protispoločenským jevům (drogy, rasismus,...)

VOLNÝ ČAS - talentovaná mládež, ...

PRÁZDNINY - letní tábory (6 - 21 dní, i mimo prázdninové měsíce)

PŘÍPRAVA VEDOUČÍCH - výchova vedoucích pracujících s mládeží (u nás např. čekatelské a vůdcovské zkoušky)

SDRUŽENÍ - **provoz, hospodářsko správní výdaje středisek** (bodovací systém podle počtu členů a činnosti, k žádosti nutné potvrzení od obecního úřadu!, je zde prostor i pro požadavky na materiál. technické (do)vybavení základen apod.

INVESTICE 99

Lesní čekatelský kurz

připravují br. Votroubek a Datinský pro zájemce ročníku 1981 a nižších. Kurz by sestával z 1 - 2 víkendů (první 19 - 21. prosince v M. Chrastové) a jednotýdenního tábora (13. - 19. 7., příp. 20. - 26.7. dle počtu zájemců na jednotlivé termíny). Pestrý program (i praxe), aktivní účast pozvaných instruktorů LŠ. **Vedoucí středisek zjistí do příští ORJ zájem.**

Akce:

27. - 28. září - 75. let založení skautingu v Jevíčku

19. - 21. září - III. společný potlach v Telecím (DVĚ TRICET Polička, HOMBRÉ CLUB H.K., snad CHRPA Chrudim)

19. - 21. září - Blízká setkání č. 5 v Jevíčku

9. října - příští zasedání ORJ ve Svitavách

18. - 19. října - ekoseminář (na téma les) v Telecím

25. října - II. ročník BALVANu v Mor. Chrastové

Na závěr...

Kromě oficiálních (výše uvedených) bodů jednání zabrala značnou část času neformální diskuse na různá témata, zaujímaví přítomní. Není samozřejmě možné zde o tom všem psát. Vyměnili jsme si celou řadu zkušeností, jak se kde, to či ono, dělá, nebo by se dělat dalo. Také jsme se zase o trošku víc poznali navzájem, což je jistě také přínos nemalý. Něco jiného je uspěchaná „normální rada“ a klid na besedu v pěkném prostředí této „výjezdni rady“. O to víc to může mrzet ty, kteří s námi v Telecím být měli a mohli, ale nakonec nepřišli...

Účast:

ses.: Vedmochová, Leníčková, Votroubková, Cejpková, pí. Nováková.

br.: Vaňous, Šnobl, Nožka, Datinský, Oblouk, Votroubek, Navrátil.

Jessie

Výzva všem !

Prosím všechny, kteří si půjčili jakoukoli publikaci ze střediskové knihovničky a mají ji stále u sebe, aby ji v co možná nejkratší době vrátili zpět. Ke konci roku 1997 musím udělat inventuru a zjistit stav knihovny. Knihy je možné vrátit v úterý v 17⁰⁰ až 18³⁰ na Baráku nebo přímo u mě doma. Prosím všechny vedoucí a rádce, aby toto sdělení přetlumočili svým svěřencům (mezi nimi je mnoho půjčených knih). Děkuji.

Johan

ROZVRH SCHŮZEK STŘEDISKA 1997-98

DEN	ODDÍL-DRUŽINA	ČAS OD-DO	KLUBOVNA	VEDOUcí, RÁDCOVÉ
Út	I. - Modrá 6.	17,00-18,30	dolní-CH	Holešovský, Stejskal J. Švanda P.
Út	I. - Zelená 6.	17,00-18,30	dolní-D	Holešovský, Klemeš M.
Út	I. - Červená 6.	17,00-18,30	horní	Holešovský,
St	III.- Šedá 6./?/?	16,30-18,00	horní	Sedlák V. Mlčoch T.
St	VI. - SVĚTLUŠKY	16,00-17,30	dolní-D	Kolář P. Vedmochová, Steffanová
Čt	VI. - MYŠKY	17,00-18,30	?	?
Čt	III.- KAMZÍCI	16,30-18,00	dolní-CH	Sedlák, Blaha,
Čt	IV. - JITŘENKY	17,00-19,00	horní	Maulerová, Greplová, Schreiberová
PÁ	V. - VČELKY	14,30-16,00	horní	Kubínová E., Bazalová M.
PÁ	V. - MUCHOMŮRKY	16,00-17,30	dolní-D	Kubínová, Nečasová, Rozbořilová
Pá	III.- Ostřížii	16,30-18,00	horní	Šmeral, Bis, Burian
Pá	STŘ.RADA - 1xměs.	18,00-20,00	dolní-CH	Vedoucí oddílů a družin, VS

Veškeré změny v rozvrhu schůzek hlase na nejbližší střediskové radě!

Rekapitulace táborů v roce 1997

Celkem:	Tábor I.	Tábor II.	Tábor RS	Celkem
Počet do 18 let	42	57	23	122
Počet dětodnů	609	809	152	1 570
Počet nad 18 let	10	6	6	22
Počet dnů činov.	146	90	24	260
Počet členů celk.	52	63	29	144
Poč.táb. osobodnů	755	899	232	1 886
Příjem v Kč celk.	46 796,-	64 796,-	16 648,-	128 240,-
Náklady v Kč celk.	47 573,50,-	66 219,-	16 657,70,-	130 450,20,-
Z toho dotace v Kč	14 616,-	19 416,-	3 648,-	37 680,-
Výsledek hosp.v Kč	-777,50,-	-1 423,10,-	-9,70,-	-2 210,30,-
Stravování os/den	51,34,-	50,23,-	47,60,-	φ = 49,72,-
Celk.výdaje os/den	63,01,-	73,66,-	71,80,-	φ = 69,49,-

Hospodaření táborů v roce 1997

Příjmy:	Tábor I.	Tábor II.	Tábor RS	Celkem
Děti + roveři	30 200,-	41 200,-	11 500,-	90 900,-
Dospělí	1 980,-	4 180,-	1 500,-	7 660,-
Dotace	14 616,-	19 416,-	3 648,-	37 680,-
Celkem	46 796,-	64 796,-	16 648,-	128 240,-
Výdaje:	Tábor I.	Tábor II.	Tábor RS	Celkem
Zásob.míst.dopr.	1 364,90,-	1 065,30,-	528,-	2 958,20,-
Náklady na provoz	7 450,30,-	19 999,40,-	5 086,10,-	32 535,80,-
Stravné	38 758,30,-	45 154,40,-	11 043,60,-	94 956,30,-
Celkem	47 573,50,-	66 219,-	16 657,70,-	130 450,20,-

Předplatné skautského tisku !

Ve středu 24. září dorazila tiskovému zpravodaji (*Jessie*) z TDC Junáka zázilka s prvními čísly předplaceného skautského tisku. Dle přiloženého dodacího listu se jedná o následující předplatitele:

Skauting: Navrátil, Pivec, Stejskal, Šnobl, Vedmochová

Skaut-Junák: Mišáková

Světýlko: Vedmochová

Ostatní zřejmě poslali objednávku pozdě (tisk přijde dodatečně), špatně nebo vůbec !

Talent '97

Pozor, pozor - už je to tady! Třeskan vyhlašuje další ročník soutěže pro mladé literáty, výtvarníky a fotografy

Talent '97

Účelem soutěže je stejně jako vloni probuzení a povzbuzení mladých talentů (ti staří tu věčně nebudou, že...) a zároveň získání zajímavých příspěvků pro Třeskan.

Kategorie:

- próza** (povídka, vyprávění apod.)
- poezie** (básnička, veršována, říkadlo...)
- výtvarná práce** (kresba libovolnou technikou, kreslený vtip apod.)
- fotografie**

Podmínky:

Téma práce musí bezprostředně souviset se skautskou činností (tábor, výprava, závod, soutěž, schůzka, brigáda apod.). Autor musí dílo vytvořit **sám** (může se však poradit s vedoucím nebo rádcem) a to v roce **1997**. Hodnoceny budou zvláště práce mladších (světlušky, vlčata) a starších (skauti a skautky). Nejlepší práce budou otištěny v Třeskanu a odměněny věcnou cenou. Uzávěrka prací je **30. listopadu** (vedoucí vyberou od svých svěřenců a dopraví Jessiemu). Na každé práci bude uvedeno: jméno autora, datum narození a název práce. Výsledky soutěže budou vyhlášeny na střediskové besídce (příp. na jiné obdobné společné akci).

Žádám všechny vedoucí a rádce, aby akci věnovali náležitou pozornost, ve družinách o ní informovali a získali pro ni co největší počet dětí.

Jessie

Jubileia

Vzhledem k neplánovanému opoždění tohoto čísla blahopřejeme „zářijákům“ zpětně - snad jste na ně nezapomněli a pokud ano, tak to dodatečně napravte.

Září:

1.	Poborský Petr	15 let	3.oddíl
2.	Weissarová Iva	8 let	6.oddíl
4.	Svobodová Julie	12 let	5.oddíl
6.	Příbáňová Petra	15 let	4.oddíl
8.	Sedláček Vojtěch	12 let	1.oddíl
11.	Holas Ondřej	12 let	3.oddíl
14.	Grepl Lubomír	40 let	0.oddíl
20.	Kolář Miroslav Ing.	37 let	0.oddíl
22.	Horáčková Tereza	9 let	6.oddíl
25.	Štěpánková Dagmar RNDr.	37 l.	0.o.

Říjen:

3.	Bečvářová Vendula	9 let	6.oddíl
4.	Kobelka Jiří	12 let	1.oddíl
7.	Tichý Petr	11 let	1.oddíl
11.	Bílková Denisa	10 let	5.oddíl
14.	Částka Lukáš	9 let	1.oddíl
14.	Sojková Daniela	14 let	6.oddíl
17.	Vinkler Michal	11 let	1.oddíl
19.	Vacková Barbora Mgr.	35 let	0.oddíl
28.	Švanda Petr	18 let	1.oddíl

Mezi „rakváče“ (rozuměj lidi starší 40 let) se nám nenápadně posunul Darzí. Budiž mu jeho úděl snesitelný ještě pěknou rádku let!

V předtáborovém „kvasu“ unikla jinak bedlivému třeskanímu oku „čtyřicítka“ našeho střediskového vůdce Demiho, začez se velice omlouváme a jménem trebovského lidu skautského přejeme dodatečně stále zdraví, životní pohodu a vytrvalost + pevnou a citlivou ruku ve vedení střediska.

Jessie

Fénix 97 aneb Jak jsem oslavoval skauting

Je pochmurné nedělní ráno 6³⁰ středoevropského času. Stojím promrzlý v modrém voďáckém kroji na nástupišti vlaku směr Choceň. Naše cesta vede do hlavního města Čech a Moravy, to jest do Prahy (pro nezasvěcené). Zde se totiž po mnoha a mnoha letech opět koná slet všech skautů z Čech, Moravy, Slovenska, Ruska, Ukrajiny a mnoha dalších států Evropy.

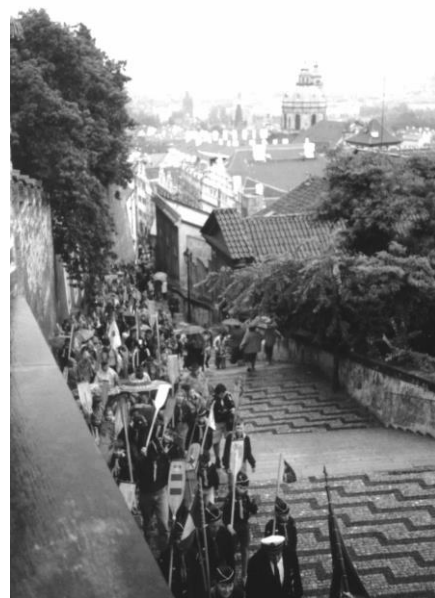
A že tyto slety mají obrovskou tradici, o tom vás hned přesvědčím. Naposled, kdy se sjeli skauti a skautky z Evropy, psal se rok 1931. Ano! Tak dávno již tomu je. Ale doba se mění a skauting i poté, co byl zakázán, znovu žije. "Jako bájný Fénix povstal z popela mrtvých, ale nezapomenutých velikánů skautingu, a je připraven pozvednout svá křídla do výšek, které kdysi tak dobře znával!"

Cesta vlakem ubíhá v poklidu, a tak vás seznámím s věcmi, které doprovází akci nazvanou FÉNIX 97. V hlavách mnoha moudrých vůdců a náčelníků se zrodil nápad oprášit slávu junáckých sletů před rokem 31, při kterých šlo o sblížení všech skautů a skautek "starého kontinentu". Tyto akce doprovázelo nejedno hurááááá, a také pohoda a mír v srdcích všech zúčastněných. Vždyť šlo o velmi ušlechtilou událost, která se koná jednou za mnoho let. Dnes však sláva skautů opět vzrostla. Důkazem jest právě letošní slet. Nad celou akci držel ochranou ruku sám pan president, který byl však bohužel zrovna nepřítomen. Počítalo se, že se sejde asi dva tisíce skautů všeho druhu, suchozemským počínaje, radiovým konče.

Je 14⁰⁰ pražského času. Místo: Václavák - Můstek. V takovém množství krojů není možnost vyznat se, či snad někoho hledat. Je vidět, že skautů je pořád dost (25 milionů na světě), a na svou přísahu věrnosti vlasti nikdo nezapomněl. Kolem půl třetí se dávají první skauti na cestu. Z Václaváku přes Karlův most Královskou cestou na Hrad, kde je cíl, vyšli jako čelo průvodu naši bratři a sestry z Ruska.

My jsme pochodovali asi uprostřed celého startovního pole. Bylo znát, že akce je velmi dobře promyšlena a zabezpečena tak, aby se nic nikomu nestalo. Spousty strážníků policie hlavního města Prahy stály podél silnic, kudy jsme procházeli, a odklonili nám z cesty dopravu.

Na hrad přicházíme po třičtvrtěhodinovém pochodu a hned se rovnáme do řad, aby se nás vešlo před tribunu co nejvíce. Jen pro ilustraci - když jsme došli na hrad, konec průvodu ještě stál na náměstí, čekaje na povel k pochodu. Podle oficiálních zpráv se sešlo v Praze přes 6500 skautů a skautek z Východní a Střední Evropy. Zaspívalo se pár písní a hymny všech států a dal se rozchod. Škoda, že jste tam také nebyli, protože atmosféra byla vynikající a i přes nepřítěž počasí (přšlo jak hrom) byla doslova nabita mladou generací, dnes již to možu říci s čistým svědomím, opět velkého českého skautingu.

Honza Kolář

Fénix '97

O akci Fénix '97 již bylo nebo bude napsáno mnoho a vy si budete moci přečíst několik verzí, jak to bylo. Proto jen velice stručně a v krátkosti mi dovoluji seznámit vás s touto mezinárodní akcí.

V době konání akce jsme si (Eva Vedmochová, Šárka Štefanová a já) dovolili reprezentovat naše středisko na setkání východoslovanských skautů. Ihned po dojetí do stověžaté Prahy jsme navštívili Muzeum hlavního města Prahy na Florenci, kde byla instalována výstava celoživotní tvorby bratra Jestřába (Jaroslava Foglara). Na výstavě bylo k vidění velmi mnoho překrásných věcí, někdy již relikvií, za všechny jen: skutečný, překrásně vyřezávaný totem s bobrem na vrcholu přesně tak, jak jej známe z knihy Hoši od Bobří řeky. Nebo vlajka Rychlých šípů, odznaky a vyznamenání, udělené bratřovi Jestřábovi, jeho kroje a spousta fotek.

Po návštěvě muzea jsme navštívili Vyšehradský hřbitov, kde jsme našli hroby našich významných průkopníků a vůdců československého skautingu - tj. A.B.S. a Vlasty Koseové. Mimo ně byli na Vyšehradě pochováni i významní spisovatelé, skladatelé, básníci, vynálezci, lékaři a jiné osobnosti, které se zasloužily o všeobecný rozvoj naší země.

Cesta do Štěchovic, tam jsme nocovali, nám trvala necelé 4 hodiny, i když ono místo je vzdáleno od Prahy pouhých 20 kilometrů. No, to jsou ty dopravní nehody při sobotních zácpách a hloupých uzavírkách silnic.

Příští den, hned ráno v 8,00 hodin, jsme provedli nečekanou prohlídku tábořiště na Džbánu. Než nás vpustili do areálu, uběhlo nejméně 15 minut. Nebyli připravení na taková ranní ptácatá. Zjistili jsme, že na tábořišti asi nebyl nikdo kompetentní, kdo by mohl rozhodnout o tom, zda můžeme nebo nemůžeme vstoupit. A nečinnost a chaotické pobíhání na tábořišti nás utvrzovalo v tom, že ústředí zase zaspalo.

Při průchodu tábořišti jsme si prohlédli velmi zdařilé vázané stavby, stavby z celtovin, vlajky středisek, vodácký vlajkový stěžen aj. zajímavosti, vytvořené skauty.

Pozdravili jsme se s bratry ze Slatiňan, to byli jediní, které jsme tam viděli z bývalého východočeského kraje.

Po malé pauze pokračovala naše okružní cesta tábořišti prohlídkou slovanského tábořiště a stánků z junáckými potřebami. Zavítali jsme také do skautského muzea. Byla to výstava vysokých skautských vyznamenání, skautských odznaků, fotek z lesních škol a táborů. V muzeu byl také sádrový panák s krojovým předpisem (ovšem bez sporných náležitostí).

Viděli jsme také nejvyšší vlajku - vlajku svazu skautů a skautek České republiky a mnoho dalších zajímavostí, které nejsou hned tak někde vidět. Bližší informace o obsazení tábořiště si přečtete ve Skautingu (jejich informace budou přesnější).

Ve 13.00 hodin na dolním konci Václavského náměstí probíhalo řazení k průvodu. Již byly seřazeny některé oblasti, jenom my jsme nemohli najít nikoho z naší východočeské oblasti. A tak jsme vytvořili samostatnou skupinku tří lidí uprostřed volného prostranství. Po chvíli pozorování jsem spatřil sestru Růženu Valáškovou s dalšími východočechy a hned jsme se přifařili k jejich skupince.

Průvod se řadil velice pomalu a než jsme vyšli, začalo pršet. Na poslední chvíli došli i bratři z Poličky, které jsme viděli již na tábořištích. Samozřejmě, že přišli poslední, ale zařadili se jako první, není se čemu divit, byl tam Blesk, Dogan + 1 starší bratr s velmi starou vlajkou + několik vlačů + pes.

Konečně se průvod pohnul a po třech krocích se hned zastavil na dalších několik minut. Takovýmto tempem jsme ušli asi dalších 800 metrů než se průvod teprve pohnul rychleji. Prošli jsme celou starou Prahu a konec průvodu byl na Hradě. Nikoliv v Hradě, ale na Hradčanském náměstí před Hradem.

Za neustávajícího deště jsme čekali na zbytek průvodu. Celková čísla a odhady budou uveřejněny též ve Skautingu (budou velice podhodnocena, některá jsme již slyšeli na místě a vůbec se nám nechtělo věřit, že jsou tak malá). Z pódia k nám promluvil bratr Břicháček, bratr náčelník Navrátil a bratr náčelník slovenských skautů. Po zapěnění české hymny, hymny skautů a vyposlechnutí národních písní všech národů, kteří byli účastní, jsme se rozprchli.

Tím pro nás skončil Fénix '97.

Myslím, že to byla velice zdařilá akce a pro příště bychom možná byli schopni dát dohromady početnější delegaci na takovouto prestižní mezinárodní akci, která se bude konat za nějakých pár let znovu. Doufám, že vám ostatním do toho příštího termínu jistě již nic "nevleze"!

Johan

Fotografie pořídila Eva Vedmochová.

FOTOGRAFIE

z letních táborů a předchozích akcí (Svojsíkův závod aj. - celkem tři alba), které kolují po družinách za účelem objednání, necht' laskavě ten, u kterého právě budou, donese na střediskovou radu 10. října.

Jessie

Setkání legionářů v Mor. Třebové

Jak jsem již psal v č. 62, uskutečnilo se 23. - 25. června 1997 v Moravská Třebová setkání účastníků druhého odboje. Naše středisko bylo požádáno pořadající STŠ MO o pomoc. V rámci kulturního programu vystoupily v pondělí večer „Na písku“ Muchomůrky...

... a po nich R&R s country tancem.

Obojí se líbilo.

V úterý dopoledne se naše vlajková četa zúčastnila slavnostního ceremoniálu, nejprve v areálu STŠ MO (dříve VGJŽ)...

... a o něco později potom na náměstí T.G.M. (na obrázku s gen. mjr. Buršíkem, hrdinou SSSR).

Ohlasy na vystoupení našich skautů na této akci byly velice dobré, včetně děkovného dopisu velitele STŠ MO plk. Veselého.

Ještě jednou díky všem, kteří se ochotně zapojili a pomohli ku zdaru dobré věci.

Jessie

Přežije Kvíčalka rok 2000 ?

Všichni starší, bývalí a nejstarší skauti se při návštěvě Kvíčalky dívají, kam se poděl pracovní a zlepšovatelství duch, který zde vždycky vládne!

A právě proto vyhláší akci "Za Kvíčalku krásnější", o čemž mám asi tuto představu:

- každý návštěvník chaty bude především dodržovat stanovená pravidla (viz první stránky nového Kvíčalovského sešitu), to je totiž základ a ta nejmenší věc, kterou začneme

- při návštěvě základny se všichni pokusí něco zlepšit, třeba zametou ohniště, posbírají haluze kolem chaty, uklidí v kuchyni, kolem stanů...

KVIČALKA 1995

Iniciativě se mezi samozřejmě nekladou, lze třeba vyrobit nové lavičky k ohništi, nerez vidlice na opékání párků, nový nátěr chaty, lepší výzdoba chaty...

Nezapomínejte, že každá maličkost, která se vám povede, poslouží nejen vám, ale i dalším návštěvníkům.

A ani víkend s družinou nemusí být jen ve znamení sportu a her, protože dobře motivovaná práce je vlastně taky hra.

Samostanou kapitolou jsou mejdany, kterých stále přibývá a jsou čím dál tím méně kontrolovatelné. Navíc se bohužel mnohdy konají před dětmi, což je neodpuštělné. V průšvih je potom ten, kdo si vypůjčil klíče, protože právě on dává záruku za všechny ostatní návštěvníky. Z toho důvodu bych já osobně nedomluvené návštěvy netoleroval. Není možné, aby tento držitel klíčů nezůstal na chatě až do konce!

Kdysi vyšel v Třeskanu článek o odnášení odpadků z Kvíčalky do Moravské Třebové. Byl bych spokojen, kdyby se odnášely aspoň sklenice všeho druhu a plastové láhve, protože těmito odpady si zbytečně plníme jámu.

A jelikož jsem nebyl spokojen s úklidem a ostatní činností kolem chaty, pověřil jsem Laďu Weissara staršího, aby na to dohlédl. Má svoje klíče od chaty a tedy může kdykoli přijet na kontrolu.

Chceme-li, aby Kvíčalka přežila rok 2000, jednoznačně pro to musíme něco udělat. Každý začne sám u sebe, a to by bylo, aby to nešlo!

Loučím se pozdravem

"Za Kvíčalku krásnější."

Darží

Kterak byl Suchý má- lem Spálený

Jednoho krásného podzimního dne jsem vi-
děl odcházet směrem od Suchého vrchu
skupinu mně zcela "neznámých" trempířů.
Jelikož byla chladná noc a oni zajisté ne-
vlastnili teplé prádlo, předpokládal jsem, že
si na Sucháci rozdělali oheň, aby se zahřáli.
Jelikož vím, co dokáže oheň na Suchém,
nedalo mi to a šel jsem se tam podívat.

První, co mě překvapilo, bylo to, že tito
chlupci zřejmě nečetli příliš příruček a tudíž
oheň nebyl předpisově zahlazen, leč ohniště
bylo dostatečně uhašeno, alespoň na první
pohled. Při hlubším a pozornějším pozorová-
ní jsem však zahlédl čmoudíky vyrážející
ze země několik desítek centimetrů od oh-
niště. Podzimnímu větríku, ještě pak na vr-
cholu kopce, by tuším netrvalo příliš dlouho
a byly by vyšlehy plameny. Kladu si otáz-
ku, jak bychom potom tomuto kopci říkali,
zda „Suchý“ nebo „Spálený“. Odpověď je
snadná - jelikož je dostatečně suchý byl by
asi spálený.

Proto trempíři a jim podobní mějte na pamě-
ti, že pokud rozděláváte oheň na starém oh-
ništi, nemusí to být vždy bezpečné, zvláště
pak je-li tento oheň na udusaném jehličí ni-
koli na hlině. Je to až k nevíře, jak daleko se
dokáže oheň šířit pod povrchem, než se do-
stane na vzduch. Asi metr od ohniště jsem
vydloubl ze země doutnající hnízdo, které
by mi záviděl kdejaký zoufalec rozdělávající
oheň třením dřev, postačila by suchá tráva a
fouknout.

Z toho všeho plyne ponaučení - když už
oheň na Suchém vrchu, tak pouze za dopro-
vodu Dobrovolného hasičského sboru MA-
LÍKOV nebo aspoň dva kbelíky vody na
rádné uhašení.

P.S. Rozdělávat v lese oheň opravdu není
bezpečné !

P.P.S. Ačkoli je tato zpráva psána s jistou
nadsázkou, zamyslete se nad jejím vážným
podtextem.

P.P.P.S. Táhnout dva kbelíky vody ze stud-
ny pod rozhlednou až na Sucháč je pěkná
makačka.

S pozdravem „Stojícímu lesu ZDAR !“

Aladin

Poezie

Splynout s tmou

Proplétáš se svými stíny
v poli sbíráš kopretiny
Co z nás zbude (ptám se stroze)
... jejich lístků na obloze
s výzvou živým nebezpečnou
sklouznout do tmy na konečnou
Z mraků tančí kopretiny
dnes je trhal někdo jiný
bílé květy pro tebe
maluji zas na nebe,
Kát'o

Zuzka

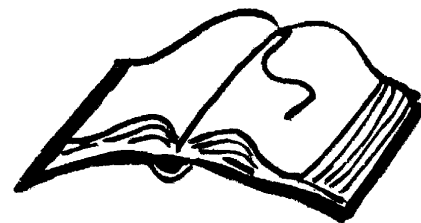
*Pozn. red.: V červenci uplynul rok od Katči-
ny tragické smrti. Jak jen ten čas letí...*

Politická báseň aneb Srpen '68

VZPOMÍNKY " Vzor 68 "

Co viděl čtyřletý klučina
svýma modrýma očima ?
Proč ty sirény venku tak ječí ?
A proč ve školce kuchařky brečí ?
Táta si pro něj do školky přišel
a on očima na rtech mu visel.
Co, že to tehdy táta povídal ?
Aby se radši nikam nedíval ?
Malému klukovi však neušli věci stojící,
byly to tanky na hlavní silnici,
na nich špinaví a zarostlí vojáci sedící,
však neměli hvězdy , měli bílou orlici.
To je vše, co si pamatuje,
ale ten den pořád, pořád tu je.
Když bloudí v podloubích a průjezdech,
stále mluví hesla napsaná na zdech.
Hesla, jména, šipky udávající směr
a díry ve zdech od kulek - či to byl kvér ?
a taky hrob plný květin a bez jména
to je Palacha a ne neznámého vojína !
Pořád tu jsou !
Nad hlavou Hvězdu jasnou,
a ač děláme, co umíme,
nemůžeme říct, co si myslíme.
Snad někdy se rozední
a budem zde všichni svobodní,
Zatím nezbývá než snít ten sen,
že jsem si volně žil - svobodem.

Nidala (psáno roku 1983)

Význační vůdci v našem středisku (4)

Zdeněk Hubený

Zdeněk Hubený se narodil 7. února 1933
v Březových Horách u Příbrami. Jeho dět-
ství nebylo zrovna bezstarostné a veselé.
Rodiče, otec Jan a matka Růžena, mu ze-
mřeli v jeho sedmi a devíti letech.

Základní, tehdy obecnou školu, začal na-
vštěvovat v roce 1939 v Březových Horách.
Později se přestěhoval do Prahy a odtud do
Souše u Mostu, kde školu v roce 1948 do-
končil. Následující období od roku 1948 do
roku 1950 prožil ve Varnsdorfu, kde se učil
v oboru textilní barviř. Po vyučení dále po-
kračoval na Střední průmyslové škole che-
micko-textilní ve Dvoře Králové nad Labem
a svá studijní léta uzavřel v roce 1953, když
úspěšně složil maturitní zkoušku.

Nedlouho po maturitě byl povolán na vojnu.
Odsloužil si dva roky a domů se vrátil
v roce 1955. Od roku 1956 začal pracovat
v podniku Hedva v Moravské Třebové,
zprvu jako barviřský mistr, později jako
technolog. Zaměstnancem Hedvy zůstal až
do svého odchodu do důchodu v roce 1995.

Do skautského hnutí vstoupil po válce
v roce 1946 ve skautském středisku Souš u
Mostu. V červnu roku 1946 složil svůj
skautský slib na místě zvaném Podlesí, na-
cházejícím se v lesích nedaleko Příbrami.
Sám Zdeněk na to později vzpomínal takto:
„ . . . uprostřed lesů stál kamenný oltář po-
krytý státní vlajkou. Byla teplá noc a měsíc
byl zrovna v úplňku. Magické odlesky slibo-
vého ohně, který byl zapálen třením březo-
vých větví a za pomoci březové kůry. Jako
první jsem začal odříkávat slova skautského
slibu a za mnou další moji druhové. Kolik
odhodlání a čistoty bylo v tomto aktu . . . “.

První skautský tábor, kterého se účastnil, se
konal v červenci 1946 na Vltavě, v Podkově
u Kamýku. V této době ještě Kamýcká pře-
hradní nádrž neexistovala. Začala se budo-
vat o několik let později a dokončena byla
v roce 1963. Tábor byl veden v naprosto
primitivním duchu, což bylo dáno hlavně
tím, v jak nelehké době se konal. Cestu na
tábořiště museli všichni účastníci absolvovat
z velké části pěšky, což jim trvalo téměř pět
hodin. Táborové vybavení bylo vezeno na
dvoukoláku a za pochodu skauti sbírali po-
házenou německou výstroj (jídelní misky,
nože, celty), kterou zde zanechaly procházející
německé armády, když se ve spěchu pře-
souvaly směrem k Písku vydat se raději do
zajetí americké než ruské armády. Jejich
tábořiště bylo podobné místům, které ve

svých knihách popisoval spisovatel Jaroslav Foglar. Dnes je bohužel toto místo pohřbeno čtrnáct metrů pod hladinou Kamýčké přehradní nádrže. V této nelehké době se skauti, samozřejmě nejen ze střediska Souš u Mostu, aktivně podíleli na obnově naší, okupací a válkou, postižené země. Zvláště v pohraničních oblastech sousedících s Německem bylo třeba každé ruky a proto není divu, že téměř veškerá činnost skautských oddílů byla zaměřena právě tímto směrem. V zimě roku 1947, na den svatého Mikuláše, pomáhal Zdeněk spolu s ostatními skauty ze soušského střediska vybírat v obci Brandov ve sněhu brambory.

Další dva poválečné tábory, v letech 1947 a 1948, byly již o něco civilizovanější a konaly se nedaleko osady Drmaly v okrese Chomutov. Zde skautům jako táborová základna posloužila chata, zapůjčená od místního Lesního závodu. Skautského programu bylo na těchto táborech jen velmi málo, protože většinu času, kolem osmi hodin denně, pomáhali skauti v hraničních lesích při zalesňování.

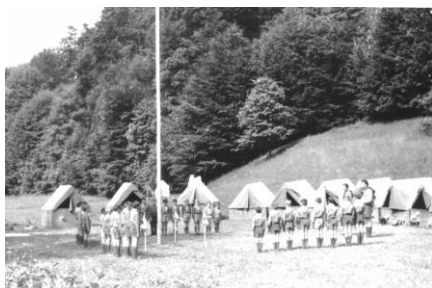
Od roku 1946 pracoval Zdeněk jako rádcе družiny Lišek. Jeho poválečné skautování, stejně jako skautování mnoha jiných, skončilo po násilném potlačení činnosti Junáka a jeho převedení pod centrální dětskou organizaci SČM po 25. únoru 1948.

Ke skautingu se Zdeněk vrátil za obnovy skautského hnutí v letech 1968 až 1970. V té době již bydlel a pracoval v Moravské Třebové. V nově založeném skautském středisku se začal věnovat práci s těmi nejmladšími - s vlčaty. Vedl III. chlapecký oddíl a žlutou šestku vlčat. Spolu s ním pracovali ve III. oddíle ještě střediskový vůdce Karel Metyš, František Stejskal, Jiří Komoň a František Slánský. V letech 1968 až 1970 pracoval Zdeněk také jako místopředseda ORJ ve Svitavách.

První vlčácký tábor, kterého se Zdeněk zúčastnil, probíhal od 20. července do 10. srpna 1969 na Kvíčalce u Pacova (*obr. vlevo dole*). Zde se zrodil nápad, který vzešel přímo od vlčat, tábořit také na jiných místech naší republiky. Tato představa, jak na to Zdeněk s odstupem času vzpomínal, se začala realizovat za nepředstavitelně těžkých podmínek již v roce 1970 a od roku 1971 pokračovala dále již pod hlavičkou PO až do roku 1978.

Pro vlčácký tábor v roce 1970 bylo vybráno malebné zákoutí na místě bývalého mlýna (nedaleko obce Hartinkov) na potoce Věžnici, který pramení v Kladkách pod kostelní věží a vlévá se za Vranovou Lhotou do říčky Třebůvky. Toto místo se nachází na rozhraní okresů Svitavy, Prostějov a Olomouc.

Věžnice 1970

Před vlastním táborem, který probíhal od 1. do 26. července, bylo třeba provést nemalé přípravy. Zajistit zdroj pitné vody, sehnat povolení k používání vody z tohoto zdroje od Okresní hygienické stanice, dohodnout se s majitelem pozemku, sehnat táborový inventář a zajistit spoustu dalších věcí. Ve vedení tábora se Zdeněk po týdně vystřídal s Karlem Metyšem. Na Věžnici se konaly i další dva tábory, v letech 1971 a 1972, již jako tábory pionýrské. Tyto tábory vedl už Zdeněk sám a spolu s ním se jich mimo jiné účastnili i Jiří Komoň, František Slánský a František Stejskal.

Drozdovská Pila 1972

V letech 1973 až 1975 bylo pro konání táborů nově vybráno místo nedaleko Drozdovské Pily, na rozhraní okresů Ústí nad Orlicí a Šumperk. Tábořiště leželo v údolí řeky Březno, která teče ze Štítů a u Hoštějna se vlévá do Moravské Sázavy. Na těchto táborech se uskutečnilo, mimo ostatního táborového programu, také několik výletů do okolí například do Horní Studénky, kde tábořil oddíl bývalých skautů z Prahy, dále pak návštěvy olšanských papíren, bludovské sodovkárny a Hedvy Zábřeh.

V letech 1976 až 1978 tábořil III. oddíl pod Zdeňkovým vedením v údolí Zderazského potočka, který protéká z Proseče do Novohradek (v Chrudimském okrese).

Zderaz 1976

Na tomto místě tábořily poprvé s chlapci také dívky. I na těchto táborech se uskutečnilo několik výletů do okolí, jako například do Touloucových maštalí, na novohradský a litomyšlský zámek, do výroby dýmek a k rodnému domu Terezy Novákové v Proseči, do Poličky a do Skutče. V roce 1978 ukončuje Zdeněk svoji činnost jak ve vedení III. oddílu, tak i ve vedení Pionýrské skupiny gen. Sochora, ve které od roku 1976 pracoval jako její vedoucí. Od té doby se již práce s dětmi aktivně neúčastní a ani při obnovení skautingu na přelomu let 1989 až 1990 se do obnovy hnutí nezapojuje.

A jak později vzpomínal na svoje skautování sám Zdeněk: „... největší odměnou za tu spoustu práce, která s tábory byla, je, když mne zastaví mladý muž nebo mladá žena a v dobrém vzpomíná na příhody prožité na letních junáckých táborech...“.

Dnes již bohužel bratr Zdeněk Hubený - Bára není mezi námi. Zemřel 19. července 1997 ve věku 64 let.

Jura Šmeral

Na Kvíčalce 1969